

Πανσέληνος Ιχθύων

Λονδίνο, 2 Μαρτίου 2026

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΥ ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΥ
ΛΟΝΔΙΝΟ – ΜΑΡΤΙΟΣ 2026

Derek Fraser

Καλησπέρα και καλώς ήρθατε στη συνάντηση διαλογισμού μας, εδώ στη βιβλιοθήκη του Lucis Trust στο Λονδίνο και online μέσω zoom. Για άλλη μια φορά, ερχόμαστε στον μηνιαίο κύκλο των συναντήσεων της πανσελήνου και πάλι στο ζώδιο των Ιχθύων και σε προετοιμασία για ομαδικό διαλογισμό, κατά τον οποίο επιδιώκουμε να διοχετεύσουμε την εισροή πνευματικών ενεργειών στη διάνοια και την καρδιά των ανθρώπων, ενισχύοντας έτσι τον δεσμό μεταξύ της ανθρωπότητας, του τέταρτου βασιλείου και του πέμπτου βασιλείου των ψυχών. Παντού στον κόσμο, ομάδες και άτομα συναντιούνται τακτικά κάθε μήνα την ώρα της πανσελήνου και εργάζονται με την κυκλική προσέγγιση της πνευματικής Ιεραρχίας κατά την πανσέληνο – αποτελώντας μέρος ενός παγκόσμιου ομαδικού διαλογισμού.

Οι ομιλίες που προηγούνται του διαλογισμού της πανσελήνου έχουν στόχο να βοηθήσουν όσους διαλογίζονται να επιτύχουν ένα σημείο πνευματικής έντασης, ισορροπίας και εγρήγορσης, απαλλαγμένο από ενοχλητικές σκέψεις. Μέσω αυτής της τεχνικής διαλογισμού μπορούμε να έρθουμε σε επαφή με τον αληθινό πνευματικό Εαυτό, γνωρίζοντας ότι όταν οι ενέργειες τις οποίες προσεγγίζουμε εκφράζονται σε δημιουργική υπηρεσία, το θείο Σχέδιο γειώνεται και υλοποιείται. Αυτή είναι η βάση της εσωτερικής επιστήμης, διότι ο εσωτεριστής εργάζεται με την ενέργεια και την επίδραση που αυτή ασκεί πάνω σε δυνάμεις. Σχετικά, διαβάζουμε στο βιβλίο *Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας*, σε ένα κεφάλαιο με τίτλο «*Διαμάχη ανάμεσα σε Δυνάμεις με Αρχαία Καταγωγή*», που γράφτηκε το 1939, αν και είναι ιδιαίτερα επίκαιρο στις μέρες μας:

Ο κόσμος είναι σήμερα γεμάτος από δυνάμεις σε διαμάχη και σε εσφαλμένη σχέση μεταξύ τους και αυτό δημιουργεί το τωρινό χάος. Η νέα τάξη θα έρθει σε έκφραση από τη δράση της πνευματικής ενέργειας πάνω στις δυνάμεις στους τρεις κόσμους και αυτό θα είναι το χρέος των Νέων Ομίλων όταν οργανωθούν και λειτουργούν σωστά. Σ' αυτά τα λόγια συνόψισα έναν από τους πρώτους και πιο σημαντικούς αντικειμενικούς σκοπούς του ομαδικού έργου με το οποίο ασχολούμαστε αυτή την εποχή εγώ και άλλοι από τους εργάτες στην υποκειμενική πλευρά της ζωής. Μπορείτε να κατανοήσετε κάπως τη σημασία αυτών των λέξεων αν παρατηρήσετε το αποτέλεσμα που παράγετε στο περιβάλλον σας στη διάρκεια εκείνων των στιγμών που κατορθώνετε να ζείτε σαν ψυχές και επομένως εκφράζετε ψυχική ενέργεια και έτσι αντιμάχεστε τις δυνάμεις της προσωπικότητας στον εαυτό σας και σ' όσους είναι γύρω σας.¹

Οι Βασικοί Τόνοι των Ιχθύων είναι, από την πλευρά της μορφής «Προχώρησε στην ύλη» και από την πλευρά της ψυχής «Αφήνω τον οίκο του Πατρός και γυρίζοντας, σώζω». Οι ποιότητες που αποδίδονται στους Ιχθείς, όπως αναφέρονται στο βιβλίο της Αλίκης Μπέιλι *Οι Άθλοι του Ηρακλή*, περιλαμβάνουν την απελευθέρωση της ψυχής από την αιχμαλωσία, τη δυαδικότητα πνεύματος και ύλης, την ανάδυση της Χριστικής συνείδησης και τον Χριστό Σωτήρα του Κόσμου. Στους μακρόχρονους κύκλους της ανθρώπινης εμπειρίας, μέσα από αμέτρητες ενσαρκώσεις, η ψυχή βρίσκεται φυλακισμένη στη μορφική φύση, αλλά καθώς η εμπειρία της ζωής φέρνει την πρόπουσα ανταμοιβή, η προσωπικότητα τελικά μετασχηματίζεται και καθίσταται όργανο για τον σκοπό της ψυχής. Το αποτέλεσμα του μετασχηματισμού αυτού φέρνει φως σε έναν σκοτεινό κόσμο, και η εμποτισμένη από την ψυχή προσωπικότητα γίνεται ένας διασώστης-απελευθερωτής των φυλακισμένων του πλανήτη. Στο βιβλίο *Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας*, διαβάζουμε ότι «στη φυλακή της μορφής εισέρχονται όλα όσα ζουν· μερικά εισέρχονται συνειδητά και μερικά ασυνείδητα· κι αυτό το ονομάζουμε γέννηση, εμφάνιση, ενσάρκωση, εκδήλωση».²

Σε απάντηση στο ερώτημα πώς ο άνθρωπος μπορεί να γίνει ένας παράγοντας απελευθέρωσης για τους «φυλακισμένους του πλανήτη» και τι μπορεί να επιτύχει η ανθρωπότητα στο σύνολό της και ατομικά σε αυτή την κατεύθυνση, διαβάζουμε στον Δωδέκατο από τους *Κανόνες της Μαγείας* ότι:

Κάθε ανθρώπινο ον που φτάνει στο στόχο του φωτός και της σοφίας έχει αυτόματα ένα πεδίο επιρροής που εκτείνεται τόσο πάνω όσο και κάτω και το οποίο φτάνει προς τα μέσα στην πηγή του φωτός και προς τα έξω στους “αγρούς του σκότους”. Όταν το επιτύχει, θα γίνει ένα συνειδητό κέντρο ζωοδότης δύναμης και θα είναι έτσι χωρίς προσπάθεια. Θα διεγείρει, θα ενεργοποιεί και θα ζωογονεί σε καινούργιες προσπάθειες όλες τις ζωές με τις οποίες έρχεται σε επαφή, είτε είναι οι ζηλωτές σύντροφοί του, είτε ένα ζώο ή ένα λουλούδι. Θα δρα σαν διαβιβαστής φωτός στο σκοτάδι. Θα διαλύει τη γοητεία γύρω του και θα εισάγει την ακτινοβολία της πραγματικότητας».³

Σε αυτό το σημείο ας συγκεντρώσουμε τις σκέψεις μας και ας εκφέρουμε τη Βεβαίωση του μαθητή, εκείνο το αρχαίο μάντραμ που εκφράζει αυτές τις σκέψεις με τον δικό του μοναδικό τρόπο:

*Είμαι ένα σημείο φωτός μέσα σ’ ένα μεγαλύτερο Φως.
Είμαι ένα νήμα στοργικής ενέργειας μέσα στο ρεύμα της θείας Αγάπης.
Είμαι ένα σημείο θυσιαστικού Πυρός, εστιασμένο στην πύρινη Θέληση του Θεού.
Και έτσι στέκω.*

*Είμαι ένας δρόμος στον οποίο οι άνθρωποι μπορούν να πετύχουν.
Είμαι μια πηγή δύναμης που τους επιτρέπει να στέκουν.
Είμαι μια δέσμη φωτός που λάμπει στο δρόμο τους.
Και έτσι στέκω.*

*Και στέκοντας έτσι, γυρίζω
Και βαδίζω με τον τρόπο αυτό τους δρόμους των ανθρώπων
Και γνωρίζω τους δρόμους του Θεού.
Και έτσι στέκω.*

Κι ενώ οδεύουμε προς την επίδραση του ζωδίου του Υδροχόου στον κύκλο των 2.100 ετών, μπορούμε να διαπιστώσουμε ότι η επιρροή των Ιχθύων εξακολουθεί να κυριαρχεί, ενώ αποτελεί σίγουρα έναν από τους παράγοντες που κατασταλάζουν την τρέχουσα παγκόσμια κρίση, καθώς ενέργειες και δυνάμεις συγκρούονται και προκαλούν αναταραχή στο φυσικό πεδίο.

Προκειμένου να κατανοήσουμε τι συμβαίνει κάτω από την επιφάνεια, μπορούμε να ανατρέξουμε στο κεφάλαιο από το βιβλίο *Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας – Η Παγκόσμια Κρίση (1939)*, όπου λέγεται ότι η «Ανθρωπότητα περνά μια οξεία κρίση και το κάρμα ή η μοίρα της είναι πολύ βαριά πάνω της». Η παγκόσμια κρίση συνεχίζεται και σήμερα και μέσα στη μάχη, μεταξύ των αντιμαχόμενων πλευρών, δεν είναι εύκολο να ιδωθεί «ένα ευρύτερο όραμα και ένας πλατύτερος ορίζοντας», αλλά για «τους δασκάλους στην εσωτερη πλευρά» υπάρχουν δύο εξέχοντα και σπουδαία σημεία που είναι παρόντα στη συνείδηση της πνευματικής Ιεραρχίας, καθώς αυτή παρακολουθεί την ανθρωπότητα να διέρχεται από την παρούσα τεράστια δοκιμασία.⁴

Το πρώτο είναι ότι *«...η ανθρωπότητα έχει σήμερα σε μεγάλη κλίμακα επίγνωση πως ό,τι συμβαίνει είναι ολοκληρωτικά δικό της έργο και είναι το αποτέλεσμα δικών της σφαλμάτων. Οι άνθρωποι νιώθουν υπεύθυνοι για ό,τι συμβαίνει ή μετατοπίζουν την ευθύνη ανοιχτά και εσκεμμένα στους ώμους άλλων εκτός από τους δικούς τους»*. Αυτή η συνειδητοποίηση ενισχύεται σε μεγάλο βαθμό από το έργο των ιστορικών που παρατηρούν την παγκόσμια ιστορία, συνδέοντας αίτιο και αποτέλεσμα, η δε πρόσφατη σειρά του David Olusoga με τίτλο «Empire» στο BBC αποτελεί ένα αξιοσημείωτο παράδειγμα. Η σειρά εξετάζει την ιστορία της Βρετανικής Αυτοκρατορίας και τον τρόπο με τον οποίο αυτή διαμόρφωσε όχι μόνο τη Μεγάλη Βρετανία, αλλά και τα 2,7 δισεκατομμύρια ανθρώπους της Κοινοπολιτείας, πρώην μελών της Βρετανικής Αυτοκρατορίας. Το συμπέρασμα είναι ότι δεν μπορούμε να κατανοήσουμε τον 21ο αιώνα αν δεν λάβουμε υπόψη το παρελθόν. <https://www.bbc.co.uk/programmes/m002hytj>

Το δεύτερο σημείο είναι ότι, παρά τα όσα σφαλερά υπάρχουν στον κόσμο, παρ' όλους τους πολέμους, τη σκληρότητα, τη φτώχεια και την ανισότητα, την υποκίνηση του μίσους και του ρατσισμού, καθώς και *«την ιδιοτέλεια που μαίνεται βίαια... υπάρχει σήμερα αληθινότερη κατανόηση, περισσότερη καλή θέληση και περισσότερη εξωστρεφής αγάπη από κάθε άλλη εποχή στην ιστορία της φυλής. ... Μην εξαπατάστε λοιπόν από τον εξωτερικό θόρυβο του πολέμου [γιατί] οι καρδιές των ανθρώπων παντού είναι γεμάτες συμπόνια τόσο για τον εαυτό τους όσο και για τους άλλους ανθρώπους· το ευρύ πεδίο και η απέραντη έκταση της διαμάχης υποδεικνύουν μια εσωτερη ενότητα και μια υποκειμενική αλληλοσυσχέτιση της οποίας όλοι έχετε συνείδηση και την οποία η διαμάχη δεν μπορεί να εξουδετερώσει. ... Το έργο όλων των ζηλωτών και όλων των ανθρώπων καλής θέλησης παντού είναι να δουν ότι η παρατεταμένη οδύνη δεν υπονομεύει τις τωρινές ορθές και ουσιαστικές στάσεις και ότι το χάος και ο θόρυβος δεν αποκλείουν την ανταπόκριση στη φωνή της ψυχής που μιλά με αυξανόμενη καθαρότητα .... Η διέγερση που εδραιώθηκε και το φως που επιτράπηκε να διεισδύσει μετά το τελευταίο ιεραρχικό συμβούλιο το 1925, ήταν πραγματικό και αποτελεσματικό. Εκείνη η συνάντηση των Διδασκάλων της Σοφίας στα πνευματικά επίπεδα οδήγησε στα τρία αποτελέσματα ή γεγονότα των οποίων έχουμε εμπειρία σήμερα»*.⁵

Το πρώτο ήταν μια καινούργια εισροή της Χριστικής αρχής μιας πνευματικής ή αληθινής αγάπης που οδήγησε σε αγαθοεργίες και καλή θέληση.

Το δεύτερο ήταν η αρχή του σχετίζεσθαι και όλων των πηγών διεπικοινωνίας που έφεραν τους ανθρώπους πιο κοντά στο εξωτερικό πεδίο, παραλληλίζοντας αντικειμενικά την αναπτυσσόμενη εσωτερική, πνευματική ενότητα.

Τρίτον ήταν η εισροή θέλησης ή δύναμης από τη Σαμπάλλα, την πιο ισχυρή δύναμη στον κόσμο σήμερα, καθώς *...Η Θέληση του Θεού είναι να επιφέρει ορισμένες φυλετικές και μνημειώδεις αλλαγές στη συνείδηση της φυλής, που θα αλλάξουν τελείως τη στάση του ανθρώπου στη ζωή και τη σύλληψή του για τα πνευματικά, εσωτερικά και υποκειμενικά ουσιώδη της ζωής. Είναι η δύναμη που θα επιφέρει (σε σύνδεση με την ενέργεια της αγάπης) την τρομακτική εκείνη κρίση – που επίκειται στην ανθρώπινη συνείδηση – την οποία ονομάζουμε δεύτερη κρίση, τη μύηση της φυλής στο Μυστήριο των Αιώνων, σ' εκείνο που ήταν κρυμμένο από την αρχή.*⁶

Ως εκ τούτου, αξίζει να επισημάνουμε ότι τα επόμενα εκατό χρόνια μετά την ιεραρχική σύσκεψη του 2025 θα είναι εξίσου σημαντικά.

Οι Ιχθείς είναι ένα ζώδιο κορύφωσης στην εμπειρία του μαθητή που προοδεύει γύρω από το ζωδιακό κύκλο, καθώς η ψυχή λαμβάνει περιοδική μορφή μέσω επαναναγέννησης σε φυσικό φορέα. Μας λένουν πως το πιο ενδιαφέρον σημείο είναι ότι η ομαδική επαναγέννηση λαμβάνει χώρα διαρκώς και ότι η ενσάρκωση του ατόμου είναι μόνο συμπτωματική στο μείζον αυτό γεγονός.⁷ Σε σχέση με την ομαδική επαναγέννηση, επισημαίνεται ότι «το θέμα της υπηρεσίας και της θυσίας διατρέχει, χωρίς να αναγνωρίζεται, ολόκληρη την ιστορία», για παράδειγμα, μέσω μεγάλων ηγετών, στοχαστών, φιλοσόφων, συνθετών, συγγραφέων, καλλιτεχνών και επιστημόνων που ενσαρκώθηκαν μέσα από την ομαδική ώθηση. Τα έθνη κυβερνώνται επίσης από αυτή την ώθηση, πράγμα που σημαίνει ότι:

*«Ομάδες ψυχών έρχονται κυκλικά και μαζί σε ενσάρκωση προκειμένου να προωθήσουν το Σχέδιο και να επιτρέψουν να προχωρήσει αυτή η αλληλεπίδραση ανάμεσα στο πνεύμα και την ύλη, η οποία κάνει εφικτή την εκδήλωση και επεκτείνει την πραγμάτωση των θείων ιδεών όπως υφίστανται στο Νου του Θεού».*⁸

Η απελευθέρωση της ψυχής από την αιχμαλωσία αλλά και οι δύο βασικοί τόνοι των Ιχθύων παραπέμπουν στο ταξίδι του μαθητή στη «μακρινή χώρα» – τον Άσωτο Υιό που, λόγω θείας δυσαρέσκειας, έπρεπε να βρει τον δρόμο της επιστροφής στην «πηγή από όπου προήλθε... τον αληθινό του οίκο...». Αφού ταξίδεψε στη μακρινή χώρα αναζητώντας την ικανοποίηση της προσωπικότητάς του και τελικά εξάντλησε τους πόρους των εγκόσμιων επιθυμιών και φιλοδοξιών, ο μαθητής παίρνει την απόφαση να «περιστραφεί στον στυλοβάτη του φωτός και να γυρίσει προς την άλλη κατεύθυνση», επιστρέφοντας στον οίκο του Πατρός. Μέσω ταύτισης με την ψυχή, ο μαθητής κατανοεί τη σημασία του Νόμου της Θυσίας, ενός νόμου που διέπει όλες τις εξελικτικές διαδικασίες.

Στο ταξίδι των Προσκυνητών θα υπάρξουν αναπόφευκτα πόνος και οδύνη, καθώς και σημεία κρίσης και έντασης, τα οποία θα εφελκύσουν εντέλει τη θέληση της ψυχής, οδηγώντας σε μια αναπροσαρμογή και έναν αναπροσανατολισμό αξιών, που με τη σειρά τους θα οδηγήσουν στην εμφάνιση ενός «νέου θρησκευτικού πνεύματος», όπως αναφέρεται στο περιοδικό *The Beacon* Ιανουαρίου-Μαρτίου του τρέχοντος έτους.

Αυτό το θρησκευτικό πνεύμα μπορεί να μην έχει ουδεμία σχέση με την οργανωμένη θρησκεία όπως την γνωρίζαμε στο παρελθόν, αλλά αποτελεί μάλλον ένα μέσο μετασχηματισμού και αναζωογόνησης της πνευματικής όψης του ανθρώπου σε κάθε δημιουργικό πεδίο. Στις θρησκείες μπορούμε να διακρίνουμε σημάδια αυτής της πνευματικής ώθησης να λαμβάνουν χώρα στην Αγγλικανική Εκκλησία και στο ιερατείο της, στην Καθολική Εκκλησία και στην επίδραση του Πάπα Φραγκίσκου, του Πάπα Λέοντα XIV και του αληθινού ελευθερο-τεκτονισμού – που αποτέλεσε θέμα πρόσφατου άρθρου στο περιοδικό *The Beacon*. Αυτό το πνεύμα είναι παρόν στον αληθινό επιστήμονα που διερευνά τη συνείδηση και τη φύση του νου, στον περιβαλλοντολόγο που ανιχνεύει τους ιερούς χώρους του φυσικού κόσμου και που σκέφτεται βαθιά τη θαυμαστή ποικιλομορφία του ζωικού και του φτερωτού βασιλείου. Το αληθινό θρησκευτικό πνεύμα βασίζεται στις ποιότητες της ψυχής που μεταφέρονται ως κάτω στην καθημερινότητα και στις σχέσεις, όπως είναι η περιεκτικότητα, η αγάπη-σοφία, η συμπόνια, η ανεκτικότητα και η κατανόηση.

Επιστρέφοντας στον Ηρακλή, ο οποίος αντιπροσωπεύει τον παγκόσμιο μαθητή και δυνητικά τον σωτήρα του κόσμου, τον βλέπουμε να παρακολουθεί την ανθρωπότητα να καταβροχθίζεται από ένα τέρας – τον τρισώματο άνθρωπο – την κατώτερη φύση. Όταν ο κατώτερος εαυτός κινεί τη ζωή και τα γεγονότα, ενώ το θρησκευτικό πνεύμα είναι απόν, οι επιθυμίες ξεσπούν ανεξέλεγκτα στο αστρικό πεδίο με τα στροβιλιζόμενα και θυελλώδη συναισθηματικά του ρεύματα. Επιπρόσθετα, η συγκεκριμένη σκέψη δεν ανυψώνεται πάνω από τα υπάρχοντα γεγονότα και τη γνώση. Ωστόσο, όταν η ψυχή έρχεται στο προσκήνιο και ο μαθητής αρχίζει την βαθμιαία άνοδό του προς την ψυχή και το πνεύμα, αναγνωρίζει την αλήθεια της δήλωσης «Εγώ και ο Πατήρ εν εσμέν», που φέρεται να είναι η πιο απόκρυφη δήλωση στη χριστιανική Βίβλο.⁹

Το αληθινό θρησκευτικό πνεύμα είναι αυτό που θα βοηθήσει να ριχτεί φως στα πλείστα όσα προβλήματα του κόσμου μας, τα οποία δεν μπορούν να επιλυθούν με τις ίδιες σκέψεις που τα δημιούργησαν. Μέσω αυτού του πνεύματος κατασταλάζουν ιδέες που θα οδηγήσουν σε ένα καλύτερο μέλλον – καλύτερο με την έννοια των ορθών σχέσεων και της καλής θέλησης και όχι με την έννοια των καλύτερων υλικών συνθηκών, αν και είναι ζωτικής σημασίας να ικανοποιούνται οι βασικές ανάγκες των ανθρώπων με δικαιοσύνη και ισότητα.

Η ανθρωπότητα πρέπει, επομένως, να βάλει σε τάξη τον οίκο της, ώστε η ψυχή να έχει τον έλεγχο της εξωτερικής μορφής. Μέσα από αυτόβουλη προσπάθεια και θυσία, καθώς και μέσα από τον αναπόφευκτο πόνο και την οδύνη, η ανθρωπότητα μαθαίνει να αναπτύσσει σοφή διάκριση ως προς το τι είναι η αλήθεια της πραγματικότητας. Μπορεί να είναι ένα επίπονο εγχείρημα, όμως η ανθρωπότητα δεν είναι μόνη σε αυτή την αναζήτηση, καθώς οι εσωτερικές διδασκαλίες το υπαινίσσονται μέσα από τη *Συνέχεια της Αποκάλυψης*.

Πάντα ανά τους αιώνες και σε κάθε ανθρώπινη κρίση, πάντα στις ώρες της ανάγκης, στη θεμελίωση μιας νέας φυλής ή στην αφύπνιση μιας προετοιμασμένης ανθρωπότητας σε ένα νέο και ευρύτερο όραμα, η Καρδιά του Θεού – που παρωθείται από το νόμο της συμπόνιας – αποστέλλει ένα Δάσκαλο, έναν Παγκόσμιο Σωτήρα, ένα Φωτοδότη, έναν Αβατάρ. Δίνει το μήνυμα που θα θεραπεύσει, που θα υποδείξει το επόμενο βήμα που πρέπει να γίνει από τη φυλή, που θα φωτίσει ένα σκοτεινό παγκόσμιο πρόβλημα και θα δώσει στον άνθρωπο την έκφραση μιας μέχρι τώρα μη αντιληπτής όψης της θειότητας. Πάνω σ' αυτό το γεγονός της συνέχειας της αποκάλυψης και πάνω στην ακολουθία της προοδευτικής αυτής εκδήλωσης της θείας φύσης βασίζεται η δοξασία των Αβατάρ, των θείων Αγγελιαφόρων, των θείων Εμφανίσεων και των εμπνευσμένων Προφητών. Όλα αυτά τα πιστοποιεί αλάνθαστα η ιστορία.¹⁰

Ας περάσουμε τώρα στον διαλογισμό μας...

1. Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας, σ. 104
2. Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας, σ. 533
3. Αυτόθι, σ. 538
4. Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας, σ. 105
5. Αυτόθι, σσ. 105-106
6. Αυτόθι, σ. 107
7. Εσωτερική Αστρολογία, σ. 325
8. Αυτόθι
9. Πραγματεία επί του Κοσμικού Πυρός, σ. 151
10. Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας, σ. 289